

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 17 november 1892, kl. 12 midd.

Särskilda utskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.
(2:a A.)

Kongl. Maj:t har i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 9) af den 14 nästlidne oktober, med åberopande af hvad ett propositionen bilagdt statsrådsprotokoll öfver civilärenden innehölle, föreslagit Riksdagen att, derest Riksdagen godkände Kongl. Maj:ts proposition af samma dag om ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, jemväl antaga följande

»Förslag

till förordning angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Härigenom förordnas, att § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådan samma § lyder enligt kongl.

Beh. till Urtima Riksd. Prot. 1892. 8 Saml. 1 Afd. 8 Häft. (N:o 8).

kungörelsen den 15 september 1863 och förordningen den 8 mars 1889, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 58.

De i nästföregående § omförmälda bidrag skola, såsom *kommunalutskylder*, utgöras i förhållande till särskilda, de skattskyldige efter nedanstående grunder påförda *fyrktal*.

Till beräkningsgrund för fyrktalssättningen tjenar den bevillning enligt Art. II i bevillningsstadgan, som jemlikt senast fastställda taxeringslängder till staten erlägges, sålunda att för hvarje beskattningsföremål påføres *en* fyrk för bevillning till belopp af 1 till och med 10 öre; *två* fyrkar för bevillning utöfver 10 till och med 20 öre; *tre* fyrkar för bevillning utöfver 20 till och med 30 öre o. s. v.

För sådan jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlägges, påføres fyrktal efter det belopp, som, derest bevillning för densamma enligt Art. II i bevillningsstadgan utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar; hvaremot inkomst af arrende för sådan fastighet ej skall i fyrktal sättas.

I fråga om löntagare, som tillika innehar boställe, skall bevillningen för inkomst från bostället, hvilket enligt ofvan stadgade grunder särskildt till fyrktal sättas bör, icke vid fyrksättningen för den öfriga lönen i beräkning tagas.

Inom de delar af Stora Kopparbergs län, der kommunalutskylder hittills blifvit efter andel i soldatrote debiterade och uppburne, gäller hvad derom särskildt stadgas.

Denna förordning skall lända till efterrättelse från och med år 1893.»

Utskottet, som i fråga om anledningen till att förevarande proposition för Riksdagen framlagts samt beträffande den närmare innebörden af densamma i öfrigt tillåter sig hänvisa till den redogörelse därför, föredragande departementschefen lemnat till åberopade statsrådsprotokollet, vill här endast erinra, att, för den händelse det förslag om jordbruksfastighetsbevillningens förhöjning till 6 öre för hvarje fulla 100 kronor af taxeringsvärdet, som Kongl. Maj:t i propositionen n:o 4 framställt och utskottet i sitt utlåtande n:o 7 förordar, af Riksdagen

bifalles, den af Kongl. Maj:t nu föreslagna förändringen i förordningen om kommunalstyrelse på landet med nödvändighet erfordras, för att den inbördes proportion, hvori jordbruksfastighet och annan fastighet för närvarande deltaga i den kommunala beskattningen, må kunna bibehållas; och hemställer utskottet,

att — derest Riksdagen godkänner Kongl. Maj:ts i propositionen n:o 4 framställda förslag om ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst — jemväl nu ifrågasvarande proposition n:o 9 må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 november 1892.

På särskilda utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
